

Obec Lažánky má stoletého jubilanta!

Krásného trojciferného výročí se 26.prosince 2009 dožívá náš občan, pan Bohumil Vít. Výjimečného jubilanta si obec váží nejen proto, že výskyt těchto vyvolených je stále vzácností (mezi českými stoletými výrazně převažují ženy, kterých je přibližně 5 x více než mužů). Před panem Vítem smekáme především pro jeho vitalitu, obdivuhodnou paměť a přímý pohled jasných, moudrých očí. Při hodinové besedě dokázal stoletý pamětník svým vypravěčským uměním vtáhnout posluchače do děje vzpomínaných událostí. Tady jsou některé kamínky z mozaiky života našeho obdivuhodného seniora:

Pan Bohumil se narodil v roce 1909 v sousedním Maršově jako prostřední ze sedmi dětí na maloroľnickém hospodářství. Skromné poměry početné rodiny a rané dětství venkovského kluka nejvíce poznamenala čtyřletá absence živitele, odveleného za 1.světové války na frontu. Ve 23. roce se přestěhoval za lepším živobytím do velkoměsta, kde po vyučení v období krize vystřídal několik povolání, než zakotvil u brněnského policejního sboru. Přestože od svých čtrnácti let bydlel v Brně, s rodným krajem a příbuznými neztratil kontakt; díky tomu si nevěstu a svou celoživotní partnerku,



Anežku Sovovou, vybral právě v Lažánkách (vychovali spolu 3 děti a vzájemnou oporou si byli neuvěřitelných 62 let. Na své začátky ve státní službě za první republiky rád vzpomíná a se šibalským úsměvem líčí, jak se často za urostlým junákem v parádní tmavé uniformě s nablýskanou helmou otáčela brněnská děvčata. Usmívá se i při vzpomínce na kuriózní příhody z křížovatek v centru velkoměsta při fyzicky náročném řízení dopravy z ochranného válcovitého futrálu, pouze za pomoci píšťalky a svalnatých paží. Hůře se poslouchají vzpomínky na období druhé světové války se silícím nacistickým nátlakem, na který třicetiletý Bohumil reagoval vstupem do protifašistického odboje. Smutek v očích pamětníka provází líčení válečných hrůz prožitých při bombardování Brna; ale nejbolestnější vzpomínky patří roku 1944, kdy byl s ostatními policejními odbojáři zatčen, uvězněn ve smutně proslulých Kounicových kolejích a po třech měsících krutých výsledků deportován do integračního tábora v Mirošově u Plzně. Jenom blížící se konec války odvrátil jejich další deportace do táborů koncentračních a vyhlazovacích; tak se vězni v Mirošově šťastně dočkali, byť ve zuboženém stavu, amerických osvoboditelů. Bohumilova cesta domů vedla nejprve k rodičům manželky do Lažánek,

odkud se po zotavovacím pobytu a zklidnění dozvuků války rodina vrátila do Brna. I po válce zůstal pan Vít věrný svému povolání a nastoupil u městské dopravní policie; rád vzpomíná obzvlášť na službu u pořiční policie, kdy na člunu brázdil brněnskou přehradu a při pochůzkách se služebním psem proháněl vykrádače přilehlých chat. Přes pohodlné bydlení ve městě se netajil přáním vrátit se jednou k poklidnému venkovskému životu. V roce 1962 se skutečně v Lažánkách pustil do stavby rodinného domku s popisným číslem 189. S jeho dobudováním, stejně jako s definitivním opuštěním Brna příliš nespěchal, ale postupně zde zbudoval studnu a na přilehlém pozemku vysázal ovocný sad. Nadšený sadař se však z plodů své práce dlouho netěšil. Při násilném scelování pozemků v období kolektivizace byla část jeho sadu zabavena a výsadba krásně vzrostlých stromků v plné plodnosti bezcitně zničena. Ani čtyři desítky let nestačily vymazat bolestnou vzpomínku na tuto křivdu. Největší životní ztrátu však utrpěl před osmi lety, kdy ovdověl, a jen dobré rodinné zázemí mu pomohlo těžkou krizi překonat. Dnes vitální a vážený stařešina rodu žije na komfortním výměnku propojeném s částí domu obývaném tříčlennou rodinou syna Jana; kromě toho za tatínkem často a pravidelně dojíždějí obě dcery z Brna.

Víme, že dlouhověkost zdědil po tatínkovi, který se dožil 102 let; o příkladném životním stylu nechce slyšet, ale tady jsou fakta: V dětství vyrůstal o stravě víc než skromně (jako kluk se málokdy najedl do sytosti) a celý další život preferuje střídmost v jídle, hodně ovoce a zeleniny, manuální práci, pohyb na čerstvém vzduchu a zájem o dění kolem; je odpůrcem kouření a tvrdého alkoholu (zřídka si po obědě dopřeje hlt piva, při výjimečných příležitostech přípitek vína)...

Moci poblahopřát obdivuhodnému senioru k pozeňanému výročí je pro obec významnou událostí. Ze srdce panu Bohumilu Vítovi přejeme, aby v péči a lásce svých nejbližších prožil další spokojená léta a pokořil dosavadní lažánecký rekord dlouhověkosti, kterého dosáhla právě před deseti lety panímáma Hálová dovršením věku bezmála 105 let.



Vážený a vzácný jubilate, pane Bohumile Víte,

jenom vyvoleným je dopřáno slavit nejkulatější výročí se dvěma nulami, a jako šafránu je trojciferných seniorů, kterým se daří obdivuhodnou vitalitou vítězit nad věkem. Vážíme si toho, že právě naše obec má štěstí na takovou osobnost; obdivujeme Vaši paměť, pracovitost, životní nahléd a pozitivní myšlení.

K Vašemu požehnanému věku Vám přejeme především zdraví a optimismus, abyste se mohl mezi nejbližšími nadále těšit ze života, v dlouhověkosti trumfnout tatínkův rekord a ještě další léta držet primát našeho nejstaršího a nejmávanějšího občana.

Jménem obce Lažánky s úctou a obdivem

starosta obce

Text do Českého rozhlasu Brno – pořad blahopřání s paní Slabákovou:

Požehnaný věk, rovnou stovku, oslavil v obci Lažánky u Veverské Bítýšky na Štěpána, 26.prosince, pan Bohumil Vít. Větší část života sice prožil v Brně, kde léta aktivní služby působil u dopravní policie (do sboru vstoupil za první republiky), ale v důchodovém věku se vrátil do rodného kraje k venkovskému životu. S manželkou – celoživotní partnerkou vychovali 3 děti a oporou v dobrém i zlém si byli neuvěřitelných 62 let. Před osmi lety ovdověl a dnes vitální a vážený stařešina rodu žije ve společném domě s rodinou svého syna a v péči svých dvou dcer. Nejenže na svá úctyhodná léta zdaleka nevypadá, všechny udivuje svou pamětí i vypravěčským uměním. Rádi dnes výjimečnému senioru posíláme gratulaci s přáním pevného zdraví, aby se i nadále v kruhu svých blízkých mohl těšit ze života, v dlouhověkosti trumfnout tatínkův rekord (ten se dožil 102 let) a další léta držet primát nejstaršího a nejmávanějšího občana Lažánek. S úctou a obdivem zastupitelstvo i spoluobčané.